

Κωνσταντία Σωτηρίου

(Το απόσπασμα προέρχεται από το βιβλίο «Brandy Sour – μυθιστόρημα σε είκοσι δύο δωμάτια, το οποίο το 2023 απέσπασε το κρατικό βραβείο μυθιστορήματος στην Κύπρο.)

[Τσάι γιασεμί – Ο ποιητής]

ΤΣΑΙ ΓΙΑΣΕΜΙ θα πει για πρώτη φορά σε κινέζικο εστιατόριο στην αγαπημένη του Αγγλία. Θα του το φέρουν μετά το επιδόρπιο, πικρούτσικο σε τσαγιέρα, και θα του το σερβίρουν σε μικρά πορσελάνινα, χωρίς χερούλι, φλιτζανάκια. Στο νησί το γιασεμί δεν το πίνουν, μαζεύουν τα ανθάκια του τις νύχτες, τα περνούν πυκνά πυκνά με βελόνι σε κλωστή και κάνουν κολιέ και βραχιολάκια. Έχει τα πιο ωραία γιασεμιά η Λευκωσία. Και στο τσάι και στα κολιέ το γιασεμί σε φροντίζει το ίδιο, σε κάνει να αισθάνεσαι καλύτερα, έχει καταπραϋντικές ιδιότητες και σου τονώνει την αυτοπεποίθηση. Σου τονώνει την αυτοπεποίθηση όταν κάθεσαι στον κήπο με τα γιασεμιά να πεις το πρωί τον καφέ σου στο Μεγάλο Ξενοδοχείο και γεμίζει το φλιτζάνι σου λευκά ανθάκια, που πέφτουν από τα δέντρα. [...]. Όχι Ανατολή. Ένα μεσογειακό χρώμα περισσότερο. Εδώ, άλλωστε, το γιασεμί δεν το πίνουν το κάνουν κολιέ και βραχιολάκια. Το φοράνε στο λαιμό και στα χέρια, και όταν μαραθεί το φυλάνε στα ασπρόρουχα και στα μαξιλάρια. Εκεί που το θαύμα ακόμη υπάρχει το γιασεμί ανθίζει τις νύχτες στους όμορφους τους κήπους του ξενοδοχείου, κι έχει μια μυρωδιά που σχεδόν σε λιγώνει. Εκεί που μπορείς να αναζητήσεις μια πατρίδα που δεν ήξερες καν πως υπάρχει. [...]

Για χαμένες πατρίδες και διπλωμάτες και διπλωμάτες ποιητές.

Μίλτος Σαχτούρης

Το ψωμί

Ένα τεράστιο καρβέλι, μια πελώρια φραντζόλα ζεστό
ψωμί, είχε πέσει στο δρόμο από τον ουρανό·
ένα παιδί με πράσινο κοντό βρακάκι και με μαχαίρι
έκοβε και μοίραζε στον κόσμο γύρω,
όμως και μια μικρή, ένας μικρός άσπρος άγγελος, κι αυτή
μ' ένα μαχαίρι έκοβε και μοίραζε
κομμάτια γνήσιο ουρανό
κι όλοι τώρα τρέχαν σ' αυτή, λίγοι πηγαίναν στο ψωμί,
όλοι τρέχανε στον μικρό άγγελο που μοίραζε ουρανό!
Ας μην το κρύβουμε.
Διψάμε για ουρανό.